

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

P7_TA(2014)0016

Odpady z tworzyw sztucznych w środowisku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiej strategii dotyczącej odpadów z tworzyw sztucznych w środowisku (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów uchylającą niektóre dyrektywy (dyrektywę ramową w sprawie odpadów),
- uwzględniając dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów uchylającą dyrektywę 91/157/EWG,
- uwzględniając dyrektywę Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT),
- uwzględniając dyrektywę 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- uwzględniając dyrektywę Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (dyrektywę w sprawie opakowań),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów,
- uwzględniając dyrektywę 2011/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (RoHS),
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów,
- uwzględniając dyrektywę 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów,
- uwzględniając dyrektywę 2012/19/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowania ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej),
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie skutecznej strategii europejskiej w zakresie surowców ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 21.

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2012 r. zatytułowany „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy” (COM(2012)0060),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. zatytułowany „Europa efektywnie korzystająca z zasobów – inicjatywa przewodnia strategii Europa 2020” (COM(2011)0021), a także rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie Europy efektywnie korzystającej z zasobów⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2011)0244) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie różnorodności biologicznej będącej naszym ubezpieczeniem na życie i naszym naturalnym kapitałem: unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji Europejskiej w sprawie europejskiej strategii dotyczącej odpadów z tworzyw sztucznych w środowisku (COM(2013)0123),
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0453/2013),
- A. mając na uwadze, że ustawodawstwo UE nie zajmuje się szczególnie kwestią odpadów z tworzyw sztucznych, traktując je jako część ogólnego strumienia odpadów, bez uwzględnienia ich charakterystyk; mając na uwadze, że tego rodzaju odpady nie powinny być dłużej postrzegane jako tylko śmieci, lecz jako zasoby;
- B. mając na uwadze, że materiały z tworzyw sztucznych są coraz bardziej zróżnicowane a ich użycie wzrasta, zwiększając ilość odpadów i kombinacje z innymi materiałami i składnikami; mając na uwadze, że tworzywa sztuczne gromadzą się w dużych ilościach (szacuje się, że w Oceanie Atlantyckim i Spokojnym pływa ogółem 80 MT) i mogą utrzymywać się w środowisku przez setki lat, mając zabójcze skutki dla życia morskiego i uwalniając do ekosystemów i łańcucha żywnościowego zaburzacze hormonalne, substancje rakotwórcze, mutagenne lub działające toksycznie na rozrodczość, nanocząsteczki oraz trwałe zanieczyszczenia organiczne; mając na uwadze, że tylko w 2010 r. na rynek UE wprowadzono 95,5 mld toreb plastikowych, z czego większość była jednorazowego użytku, podczas gdy w wielu krajach ich użycie jest ograniczone bądź zakazane;
- C. mając na uwadze, że niedostateczne wdrażanie i egzekwowanie przepisów UE dotyczących odpadów przez państwa członkowskie, brak odpowiednich celów i mechanizmów cenowych, niewystarczający popyt wewnętrzny na materiały pochodzące z recyklingu, nielegalne składowanie, nielegalny eksport i niewłaściwe składowanie oraz przetwarzanie i transport odpadów z tworzyw sztucznych spowodowały znaczne globalne szkody dla zdrowia ludzkiego i środowiska, w tym życia morskiego, a także do zwiększenia eksportu odpadów, co powoduje utratę materiałów i zatrudnienia w UE;
- D. mając na uwadze, że zakaz składowania odpadów z tworzyw sztucznych sam w sobie nie skutkuje oczekiwanym odzyskiem surowców, jeżeli dane ilości są kierowane do pieców do spalania;
- E. mając na uwadze, że w przypadku odpadów z tworzyw sztucznych należy kłaść nacisk na prewencję i minimalizację, zwiększając wykorzystanie przez producentów alternatywnych i bardziej zrównoważonych materiałów już na etapie projektowania produktów;
- F. mając na uwadze, że innowacje ekologiczne i projektowanie w dziedzinie produktów z tworzyw sztucznych mają kluczowe znaczenie dla europejskiej konkurencyjności, pomagając przemysłowi dostosować się do nacisków związanych z wysokimi cenami zasobów i brakiem surowców oraz rozwijając kluczowe technologie wspomagające dla ewoluującego w zrównoważony sposób społeczeństwa;

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 99.

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

- G. mając na uwadze, że jeśli chodzi o tworzenie miejsc pracy i wzrost gospodarczy, UE może odnieść korzyści z silnych starań zmierzających z pomocą zwiększonego recyklingu do zrównoważonej, zasobooszczędnej, nietoksycznej, obiegowej i opartej na koncepcji „od kołyski do kołyski” gospodarki, postrzegającej odpady, które nie są niebezpieczne, jako źródło surowców wtórnych; mając na uwadze, że potencjał gospodarczy recyklingu odpadów z tworzyw sztucznych jest obecnie o wiele większy niż realizowane 33 % w odniesieniu do odpadów opakowaniowych i 25 % w odniesieniu do ogółu odpadów z tworzyw sztucznych, a wysoki wskaźnik recyklingu może być pomocny w przypadku braku surowców;
- H. mając na uwadze, że w przemyśle tworzyw sztucznych w UE zatrudnienie znajduje około 1,6 mln osób;
- I. mając na uwadze, że w strategii „Europa 2020” wzywa się do inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;
1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji i uznaje potrzebę specjalnych środków dotyczących odpadów z tworzyw sztucznych w ustawodawstwie UE, jak również bardziej jednolitego, spójnego i rygorystycznego wdrażania i egzekwowania obowiązujących przepisów dotyczących odpadów, zwłaszcza w odniesieniu do hierarchii odpadów: zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego wykorzystywania, recyklingu i odzyskiwania, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których obowiązujące cele dotyczące recyklingu nie zostały jeszcze osiągnięte;
 2. uważa, że planowanie strategiczne może posłużyć za punkt wyjściowy skutecznego gospodarowania odpadami;
 3. podkreśla, że aby podejście UE do strumienia odpadów i gospodarki obiegowej było bardziej spójne w kontekście trwającej weryfikacji obowiązującego ustawodawstwa i z uwagi na fakt, że około 40 % odpadów z tworzyw sztucznych pochodzi z opakowań i większość z produktów jednorazowego użytku, a dyrektywa w sprawie opakowań jest jedyną dyrektywą ze szczególnym celem zbiórki odpadów z tworzyw sztucznych, konieczny jest pilny przegląd tej dyrektywy polegający na zaproponowaniu norm dotyczących odpadów wykraczających poza zasady i standardy w dziedzinie produktów; uważa, że w tym celu i przy opracowywaniu przyszłych wniosków Komisja powinna mieć na uwadze, że odpady z tworzyw sztucznych nie są materiałem jednorodnym, lecz strumień tych odpadów w rzeczywistości składa się z różnych materiałów, dodatków i kompozytów różnych typów, które wymagają odmiennego sposobu przetwarzania. zauważa jednak, że chociaż stosowanie tworzyw sztucznych do produkcji opakowań przyczynia się do utrzymania właściwej jakości oraz zwiększenia trwałości produktów, nie zawsze jest konieczne do ich konserwacji;
 4. podkreśla, że ustawodawstwo UE dotyczące odpadów z tworzyw sztucznych powinno w pierwszej kolejności dążyć do ich ograniczenia i powinno zatem zostać zmienione w celu objęcia:
 - konkretne wiążące cele w zakresie zbiórki i sortowania (które mogłyby osiągnąć ambitny cel 80 %) i recykling różnych strumieni odpadów z tworzyw sztucznych (np. WEEE, pojazdów wycofanych z eksploatacji, opakowań, odpadów rolnych, budowlanych itd.) oraz obowiązkowe kryteria recyklingu (wyjaśniające różnice między recyklingiem mechanicznym/organicznym i odzyskiwaniem/spalaniem); celem powinno być stopniowe i ambitne dążenie do osiągnięcia w 2020 r. tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu niezawierających niebezpiecznych dodatków już zakazanych w nowych produktach; niektóre państwa członkowskie będą potrzebowały okresów przejściowych dla realizacji celów ustalonych na szczeblu europejskim;
 - ujednoczenie kryteriów zbiórki i sortowania, a także ogólnego gospodarowania odpadami w całej UE w celu stworzenia równych warunków działania w zgodzie z hierarchią odpadów, w tym eliminowanie technicznych, regulacyjnych, administracyjnych i finansowych barier stojących na drodze do recyklingu;
 - szczególne etykietowanie materiałów w celu informowania konsumentów o możliwości recyklingu mechanicznego lub organicznego produktów, wraz z informacjami dla konsumentów na temat możliwości zwiększenia sortowania i recyklingu; oraz
 - kryteria zastępowania produktów z tworzyw sztucznych jednorazowych i o niewielkiej trwałości produktami wielokrotnego użytku i bardziej trwałymi materiałami;
 5. zgadza się, że odpady z tworzyw sztucznych należy traktować jak wartościowe zasoby, promując ich ponowne użycie, recykling i odzyskiwanie oraz umożliwiając stworzenie odpowiednich warunków rynkowych; wzywa Komisję, by do 2014 r. przedstawiła wnioski dotyczące wycofania składowania odpadów nadających się do recyklingu i odzyskiwania do 2020 r., jednak nie zachęcając do odzyskiwania energii kosztem recyklingu, przy czym do wszystkich metod usuwania odpadów należy zastosować kryteria wydajności ekologicznej; uważa, że oprócz wspomnianych wyżej celów dotyczących recyklingu konieczne należy też wprowadzić odpowiednie środki zniechęcające do spalania tworzyw sztucznych

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

podlegających recyklingowi, kompostowaniu i biodegradacji, tak by zoptymalizować cykl życia każdego rodzaju tworzyw sztucznych, stosując hierarchię odpadów; wskazuje, że odwróciłoby to również daleką od zrównoważonej tendencję, zgodnie z którą dotychczas faworyzowano wykorzystanie produktów dziewiczych w stosunku do droższych produktów uzyskanych w wyniku recyklingu; podkreśla, że możliwość recyklingu i naprawy produktów należy wziąć pod uwagę już na etapie projektowania; wzywa zatem Komisję do zaproponowania środków w zakresie projektów, które poprawią ogólne oddziaływanie produktów na środowisko i będą zapobiegać nadmiernemu produkowaniu odpadów oraz propagować rynki recyklingu; jest przekonany, że w każdym przypadku przedmioty z tworzyw sztucznych powinny być projektowane z myślą o maksymalizacji trwałości, z uwzględnieniem całego cyklu życia produktu; w tym celu Komisja – w ramach nowego prawodawstwa dotyczącego odpadów z tworzyw sztucznych – powinna dążyć do wprowadzenia do 2020 r. ostrzejszej kontroli w momencie wprowadzania odpadów na wysypisko, a także do zwiększenia kontroli w spalarniach odpadów;

6. wzywa, aby odpady z tworzyw sztucznych były wykorzystywane do produkcji energii jedynie, gdy zostaną wyczerpane wszelkie inne możliwości oraz przy zastosowaniu technologii, które wykorzystują niezbędne urządzenia oczyszczające, aby zapobiec szkodom dla środowiska i zagrożeniom dla zdrowia ludzkiego;

7. jest przekonany, że najniebezpieczniejsze tworzywa sztuczne, te które zgodnie z dowodami naukowymi są najbardziej szkodliwe dla zdrowia ludzkiego i środowiska (takie jak mikro- i oksy-biodegradowalne tworzywa sztuczne) oraz te zawierające metale ciężkie i inne substancje, które mogą również utrudniać proces recyklingu, powinny zostać wycofane z rynku lub całkowicie zakazane, możliwie jak najszybciej przed rokiem 2020 w celu rozwinięcia rynku ponownego wykorzystywania i recyklingu materiałów oraz jest przekonany, że ich oddzielna zbiórka powinna zostać bezzwłocznie wdrożona; w tym kontekście uważa, że należy wspierać zastępowanie niebezpiecznych materiałów plastikowych i dodatków, w tym przez rozszerzenie wykazu substancji objętych ograniczeniami w dyrektywie RoHS; wyraża również przekonanie, że – zgodnie z życzeniem większości europejskich obywateli i konsumentów⁽¹⁾ – należy radykalnie ograniczyć używanie jednorazowych toreb plastikowych, a tam gdzie to możliwe zakazać ich używania, oraz że należy zająć się wyzwaniem związanym z zapobieganiem powstawaniu odpadów poprzez działania skuteczniej skierowane na nadmierne zużycie i nieodpowiedzialne usuwanie produktów jednorazowych;

8. przypomina, że w świecie, w którym coraz częściej brakuje zasobów naturalnych, takich jak grunty rolne, zrównoważone wykorzystanie oznacza ograniczenie zużycia zasobów w ujęciu bezwzględnym, nie zaś zastępowanie ich innymi zasobami; podkreśla, że w przypadku biodegradowalnych, opartych na surowcach pochodzenia biologicznego i nadających się do kompostowania tworzyw sztucznych należy przyjąć odpowiednie środki w celu ich promowania, pod warunkiem że ich produkcja nie wpływa negatywnie na produkty rolne przeznaczone do konsumpcji przez człowieka lub zwierzęta lub na środowisko; podkreśla również potrzebę opierania się na już uznanych europejskich normach (np. CEN 13432), aby umożliwić lepsze rozróżnienie pomiędzy produktami z tworzyw sztucznych ulegającymi degradacji, biodegradacji i nadającymi się do kompostowania wraz z jasniejszymi informacjami na temat ich cech charakterystycznych, możliwości recyklingu i potencjału ponownego wykorzystania dla konsumentów, a także podmiotów prowadzących recycling i organami gospodarującymi odpadami;

9. wzywa do większych inwestycji publicznych i prywatnych w badania i technologie mające na celu uzyskanie bardziej trwałych tworzyw sztucznych (tj. zużywających mniej surowca przy zachowaniu tej samej jakości, możliwości ponownego wykorzystania i recyklingu) i lepszą integrację różnorodnych rodzajów w procesie produkcyjnym i działalności polegającej na utylizacji, bez wpływania na jakość materiałów; uważa, że nowe technologie są również potrzebne do zintensyfikowania procesów biodegradacji tworzyw sztucznych, metod sortowania odpadów, przetwarzania i recyklingu mechanicznego, odzyskiwania tworzyw sztucznych z oceanów, ekoprojektu i inteligentnych opakowań; jest przekonany, że w tym celu program „Horyzont 2020” mógłby oferować możliwość odpowiedzenia na tę istotną potrzebę społeczną i że korzyści byłyby daleko idące, zarówno dla środowiska, jak i obywateli, począwszy od tworzenia nowych rodzajów działalności gospodarczej (np. wysokiej jakości sortowanie przy użyciu ludzkiej siły roboczej), aż po ograniczenie odpadów morskich i ryzyka związanego ze zdrowiem; podkreśla, że w szczególności przed młodymi ludźmi może to otworzyć możliwość wejścia na rynek pracy w związku z nowymi formami aktywności gospodarczej; zwraca uwagę, że dzięki pełnemu wdrożeniu unijnych przepisów dotyczących odpadów można by zaoszczędzić 72 mld EUR rocznie, zwiększyć roczne

⁽¹⁾ Konsultacje na temat możliwości zmniejszenia stosowania torebek plastikowych oraz możliwości ulepszenia wymogów biodegradowalności w dyrektywie 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych a także sprawienia, aby opakowania biodegradowalne były bardziej widoczne dla konsumentów – dane statystyczne: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

obroty w sektorze gospodarowania odpadami i w sektorze recyklingu UE o 42 mld EUR oraz utworzyć ponad 400 tys. miejsc pracy do roku 2020; podkreśla, że inne fundusze UE mogą znacznie przyczynić się do stworzenia infrastruktury zbiórki i recyklingu, jeżeli w sposób konsekwentny będą opierać się na hierarchii określonej w dyrektywie w sprawie odpadów;

10. opowiada się zatem za przyjęciem środków zachęcających do recyklingu tworzyw sztucznych jako najlepszej metody osiągnięcia celów w dziedzinie środowiska; wzywa, aby w większej liczbie przetargów, również tych, które ogłaszają instytucje europejskie, uwzględniano jasne wymogi w zakresie recyklingu odpadów z tworzyw sztucznych, a także uprzywilejowywano używanie tworzyw sztucznych z recyklingu tam, gdzie to możliwe;

11. wyraża przekonanie, że zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja muszą podjąć odważniejsze kroki, aby walczyć z nielegalnym eksportem i składowaniem odpadów z tworzyw sztucznych, włącznie z surowszym egzekwowaniem przepisów UE dotyczących przemieszczania odpadów, a także ostrzejszym systemem monitorowania i inspekcji w portach i wszystkich zakładach przetwarzania odpadów poprzez wykrywanie potencjalnie nielegalnego przemieszczania odpadów i zwalczanie eksportu odpadów dokonywanego w celu ponownego ich wykorzystania (głównie pojazdów wycofanych z eksploatacji i WEEE), oraz aby zapewnić eksport tylko do zakładów, które spełniają wymogi bezpiecznego dla środowiska gospodarowania odpadami zgodnie z art. 49 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów; zauważa, że stosowanie zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta, a także wiedza konsumentów stanowią istotne czynniki zapobiegania nielegalnemu eksportowi i znacznego ograniczenia odpadów z tworzyw sztucznych w środowisku; jest ponadto zdania, że UE powinna promować spójne podejście do gospodarowania odpadami na wszystkich możliwych forach międzynarodowych, w porozumieniach i instytucjach; podkreśla, że UE powinna prowadzić globalną inicjatywę monitorowania i znacznego ograniczenia odpadów morskich w oceanach; uważa również za kluczowe posiadanie dostępu do wiarygodnych i porównywalnych danych na temat strumienia odpadów, ich przepływu do Europy i poza nią, ich ilości i systemów gospodarowania nimi;

12. uważa, że finansowanie infrastruktury recyklingu powinno być priorytetem wobec finansowania składowania i spalania, ale że powinno również oczywiście uwzględniać potrzeby każdej społeczności; zachęca europejskie władze samorządowe i władze lokalne, przemysł tworzyw sztucznych oraz sektor recyklingu i gospodarowania odpadami do motywowania i zachęcania obywateli do przyjęcia pojęcia gospodarki obiegowej w odniesieniu do odpadów z tworzyw sztucznych, rozpoczynając od szeroko zakrojonej debaty na temat planowanej nieprzydatności, promując łatwe i skuteczne systemy zbiórki, ponownego wykorzystywania i recyklingu oraz wprowadzając odpowiednie punkty zbiórki odpadów z tworzyw sztucznych, zwłaszcza w strefach przybrzeżnych i podatnych na zagrożenie dla środowiska naturalnego, przystępując do stosowania tego środka w pierwszej kolejności na wszystkich terytoriach uznanych przez państwa członkowskie Unii za obszary chronione i/lub parki narodowe; jest również przekonany, że mogłyby one wnieść istotny wkład w harmonizację działalności gospodarowania odpadami z tworzyw sztucznych w Europie, dzięki porozumieniu co do wspólnych standardów i praktyk; wzywa władze regionalne do współpracy w ramach zintegrowanego planowania gospodarowania odpadami, jeżeli jest ono opłacalne zarówno z punktu widzenia środowiska i finansów, oraz do promowania w szczególności ustanowienia rolnych punktów zbiórki strumieni odpadów z tworzyw sztucznych pochodzących z rolnictwa (np. folie szklarniowe);

13. w celu zintensyfikowania podnoszenia świadomości opowiada się za konkretnymi działaniami i kampaniami, takimi jak ustanowienie europejskiego dnia odpadów z tworzyw sztucznych, podczas którego obywatele mogliby oddać każdą ilość odpadów z tworzyw sztucznych do określonych punktów, na przykład w zamian za odpowiednią rekompensatę finansową, co byłoby sposobem zapewnienia dostaw tworzyw sztucznych nadających się do recyklingu i zwiększenia świadomości opinii publicznej na temat recyklingu i efektywnego gospodarowania zasobami; uważa, że takie wydarzenie mogłoby również obejmować akcje społeczne (np. czyszczenie plaż), jako symboliczny wkład w powstrzymanie zanieczyszczenia odpadami z tworzyw sztucznych; wzywa do wypracowania efektu synergii pomiędzy tego rodzaju wydarzeniem a kampaniami „Let's do it”, Europejskim Tygodniem Redukcji Odpadów i przyszłym „Dniem Sprzątania”; z zadowoleniem przyjmuje pilotażowy projekt Komisji MARELITT, którego celem jest usunięcie odpadów morskich z czterech regionalnych mórz europejskich i ograniczenie oddziaływania morskich odpadów z tworzyw sztucznych na środowisko, zdrowie, gospodarkę i społeczeństwo; proponuje, aby Komisja zintensyfikowała dialog z państwami trzecimi, które mają wody terytorialne na Morzu Czarnym, w celu rozwiązania problemu morskich odpadów z tworzyw sztucznych w sposób bardziej skuteczny;

14. podkreśla, że nowe inicjatywy na szczeblu UE w dziedzinie polityki ochrony środowiska, ekoinnowacji, gospodarowania odpadami i biogospodarki należy poprzedzić rzetelnymi ocenami skutków, które będą się koncentrować również na skutkach społecznych i wygenerowanym potencjale tworzenia miejsc pracy oraz na potrzebie szkolenia zasadniczego i zawodowego, które należy wprowadzić w celu tworzenia ekologicznych miejsc pracy;

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

15. przypomina, że państwa członkowskie powinny wspierać inicjatywy ułatwiające rozwój sektorów charakteryzujących się wysokim potencjałem tworzenia godnych miejsc pracy, a w szczególności wspomagających przejście w kierunku zrównoważonej gospodarki umożliwiającej tworzenie trwałych miejsc pracy dobrej jakości w gospodarce wymagającej zaangażowania mniejszej ilości zasobów, zgodnie ze strategią „Europa 2020”; wzywa władze lokalne i regionalne do skoordynowania świadczenia usług publicznych z celami i założeniami dotyczącymi środowiska naturalnego, aby zrealizować wielorakie cele i jednocześnie pobudzać tworzenie ekologicznych miejsc pracy;

16. za sprawę pierwszoplanową uważa określenie przyszłych potrzeb rynku pracy oraz zapotrzebowania na umiejętności; podkreśla potrzebę opracowania strategii umożliwiających dostosowanie umiejętności pracowników do wymogów rynku pracy w przyszłości; w związku z tym podkreśla, że w celu sprostania wyzwaniom wynikającym z transformacji w kierunku gospodarki wymagającej mniejszych zasobów konieczny jest odpowiedni poziom szkoleń i kwalifikacji umożliwiający rozkwit ekoinnowacji, a także poprawne wdrażanie prawodawstwa UE w zakresie odpadów; zaleca państwom członkowskim włączenie modelu gospodarki okrężnej do ich systemów szkoleń zawodowych; zauważa, że szkolenia mogą poprawić postrzegany status pracy w branży recyklingu oraz przyczynić się do skuteczniejszego zatrzymywania pracowników i poprawy praktyk w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa; w związku z tym przypomina, że poprzez promowanie szkoleń zawodowych i uczenia się w miejscu pracy Europejski Fundusz Społeczny może przyczynić się do zaspokojenia zapotrzebowania na ekologiczne miejsca pracy dobrej jakości w przemyśle wymagającym zaangażowania mniejszych zasobów, zgodnie z pakietem dotyczącym inwestycji społecznych przedstawionym przez Komisję w lutym 2013 r.

17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
